

૩૫૨૯

ઘેલાભાઈ લીલાધર.

સને

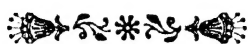
કીમત ૪ આના.

૧૮૮૯

ધી આંગલો બુઈશ બોન્ડ વર્નાક્યુલર પ્રેસ. મસીદબંદર રેલવે સ્ટેશન સાંબે

ગરબા સાર સંગ્રહ.

ભાગ પેહેલો.

સ્ત્રીઓને કેલવણી લેવાને બોધ.

—:૦:૦:૦:—

બેહેનો તમે ભાવ સહીત લણુજો,
ગાંડા લોકા નીંદે તે નવ ગણુજો—બેહેનો ॥ ૧ ॥
લણુ તે તો ભગવંતને ભાવે,
અથી દીલ જ્ઞાન અધીક આવે;
તજી અવગુણુ સદગુણુ લાવે—બેહેનો ॥ ૨ ॥
લણુ તે તો અપજસથી ભાગે,
જેને ધણી લાજનો ખપ જાગે;
મોટી સતીયોનું પદ માગે—બેહેનો ॥ ૩ ॥
દુરાચાર હોય ન લણુ તેમાં,
જગ્યા જુઓ કેદી રહે જમાં,
અધીક તો હશે અભણુયા એમાં—બેહેનો ॥ ૪ ॥
લણુલી હતી રૂકમણી રાણી,
મીરાંબાઈ મુલકમાં વખણાણી;
જની કવીતા જગતે જાણી—બેહેનો ॥ ૫ ॥
પ્રીયાને પાપ લણુ લાગે,
એવું કાઠ લખી ન ગયા આગે;
મ્હોડે બોલનારા જુતી માંગે—બેહેનો ॥ ૬ ॥

ભણ્યા વિના ક્યાંથી અકલ્પ આણે,
 નીતીની રીતી તે કેમ જાણે,
 ભણ્યા વીના, જણ પશુ પ્રમાણે—એહેનો ॥ ૭ ॥
 ભણી ગણી નાગરની નારી,
 શી રીતે નહી કહીયે સારી;
 ચતુર લેજા ચીતમાં વીચારી—એહેનો ॥ ૮ ॥
 ભણે તમે આલસ ભ્રમ છોડી,
 થશે તેથી લાજ નહી થોડી;
 કહે ઘેલાભાઈ કર જોડી—એહેનો ॥ ૯ ॥

પાણી ભરતી પણ્યારીનો.

—:0:0:0:—

રોક્યો પનઘટ રસીયા રાજ, પાનીડાં કેમ ભરીયે,
 પીડે લોકડીયાંની ઘણી લાજ, પાનીડાં કેમ ભરીયે—ટક.
 આજ ચીતની ચેતવણીછે, બીજું મુને ભાસે મારા રાજ—
 પાં ॥ ૧ ॥ મારાં અંગ ઉપર નીચે નેણ, પાનીડાં કેમ
 ભરીયે, કરે અંચલ ચોરવાનું ચીત, મુને ભાસે મારા રાજ—
 પાં ॥ ૨ ॥ કવેળામાં નાનકડી નાસ્ય, પાનીડાં કેમ ભરીયે,
 આવે આચીંતા દુરીજન કાચ, ઘણું ખોટાં મારા રાજ
 પાં ॥ ૩ ॥ ઘેલાં કહાડયાની તમને છે ટેવ, પાનીડાં
 કેમ ભરીયે, હજી છોકરવાદી નથી છુટી, થયાં મોટાં
 મારા રાજ પાં ॥ ૪ ॥ ધાર્યું થાસે ધીરજ રાખો આપ,
 પાનીડાં કેમ ભરીયે, સમો સાંપડે સહુ સુખ હોશે,
 ધીરજ રાખો મારા રાજ પાનીં ॥ ૫ ॥ તો પણ લાજ

તજીને આજ કહીયેજી, પાનીડાં કેમ ભરીયે, હમો સર્વે
છઘયે તમારી દાસી, રખે તરસો મારા રાજ—પાં ૧ ॥
મા ખાપે અવર કર આપીજી, પાનીડાં કેમ ભરીયે.
હમો મન થકી નીશયે તમને પરણી, એમ જાણો મારા
રાજ પાં ૧ ॥ ૭ ॥ આજ કાલજડાનું કહી નાખ્યુંજી,
પાનીડાં કેમ ભરીયે, હવા રાજને રૂયે એમ રંગરસ,
માણો મારા રાજ—પાં ૧ ॥ ૮ ॥ રીઝયો દાસ દયાનો
સ્વામી સુણતાંજી, પાનીડાં કેમ ભરીયે હૃદયે હેતનો
સાગર ઉછટયો ઊરયાંપી મારા રાજ—પાં ૧ ॥ ૯ ॥

વાંસલડી વગાડવાની વીનંતી.

વાંસલડી વાજે, સાંજે આજ વાંસલડી વાજે; વાત
માહારી ભુલીમાં જાજે; સાંજે આજ વાંસલડી—ટેક.
જે જ્યમ કરવું હોયેજ રીતે, તે તો ગીત વીશે ગાજે—
સાં ૧ ॥ ૧ ॥ કોઈના કહેશે કદી કોઈ પુછે તો. સમ
જુગતે ખાજે—સાં ૧ ॥ ૨ ॥ નંદ જશેદાજી તો છે
ભોળા, તેહેને વીવેક નહાજે—સાં ૧ ॥ ૩ ॥ આપ તો
સદા સુખી છો પણ, આજ સુખ માહારં ચાહજે—
સાં ૧ ॥ ૪ ॥ મારા દોષ ના વીચારશે વાલમ, દીન
બંધુ થાજે—સાં ૧ ॥ ૫ ॥ દયાના પ્રીતમ જાણી દાસી
પોતાની, પરેમ પુરણ પાજે—સાં ૧ ॥ ૬ ॥

સામલયાને વીનંતી.

સામલીયાને વીનંતી કરીને, ઓધવ કહેજો ચરજી
 રે—સામ૦ ॥ ૧ ॥ પ્રીત કરીને પરેહસ્યા છો, સ્વારથના
 છો ગરજી રે—સામ૦ ॥ ૨ ॥ દુધયા દહીના દામ તો
 દેવો, ખાધ બેઠા છો કરજી રે—સામ૦ ॥ ૩ ॥
 લીધાં વચન તે નવ પાલો શીદ, મતી ફરી
 છે હરજી રે—સામ૦ ॥ ૪ ॥ ફાટી કામલી
 ફેંકી શાને, નહીં મલયો શું દરજી રે—સામ૦ ॥ ૫ ॥
 સશી સુરતની કન્યા મોહો, વાહા કુબડી ના વરજીરે—
 સામ૦ ॥ ૬ ॥ શુધડ પ્રીતમને એટલું કહેજો, જમ
 તમારી મરજી રે—સામ૦ ॥ ૭ ॥

—:૦૦૦:—

બગયાંમાં બીરાજેલા બાલમને વીનંતી.

—:૦૦૦:—

બગીયાં બગીયાં બગીયાં રે, મારો બાલમ બીરાજે
 સારી બગીયાં—બગી૦ ॥ ૧ ॥ મોર મુઘટ પીતાંબર
 ધારી, કુંડળપર ચીત લગીયાં રે—મારો૦ ॥ ૨ ॥ વંદ્રા
 રે વનની કુંજ ગલનમે, સોલસે ગોપીને શામે ઠગીયાં
 રે—મારો૦ ॥ ૩ ॥ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર,
 ચરણ કમલ ચીત લગીયાં રે—મારો૦ ॥ ૪ ॥

—:૦૦૦૦:—

કેશ કરવામાં આવગુણ.

—:૦૦:—

તજો તમે કેશ કરમ કરવું,
 જ્યો થાય મોત વીના મરવું—તજો તમે કેશ ૦ ટેક.
 નથી એમાં સ્વાદ ક્ષો સારો,
 વિવેકની નજરથી વીચારો;
 દુઃખી થશે કેશનો કરનારો—તજો તમે કેશ ૦ ૧ ॥
 પીશે જ જન મદીરા તાડી,
 તેના ક્ષણ દેશું દેખાડી;
 ઊંચે પદથી દેશે પાડી—તજો તમે કેશ ૦ ૨ ॥
 અફીણથી કંઈક ગયા ઊડી,
 ગમાવી ગંઠ થકી મુડી;
 મુઆ દુઃખ દરીઆમાં યુડી—તજો તમે કેશ ૦ ૩ ॥
 મુરખને મુરખ મલે સંગી,
 લીલાગર ભંગ પીએ ભંગી;
 અક્કલહીણું એ તો અકબંગી—તજો તમે કેશ ૦ ૪ ॥
 મફર કે માજમ જ ખાશે,
 જરૂર અક્કલ તેની જશે;
 સારા સારા લોકમાં નીંદાશે—તજો તમે કેશ ૦ ૫ ॥
 પીએ કાઠ ગાંજો ગુણ જાણી,
 ધુમાડો ખેંચે બળ આણી;
 એની તો અક્કલ વેચાણી—તજો તમે કેશ ૦ ૬ ॥

તે સરવે રોગ કરે તનમાં,
 અમે સાંભળ્યું વધેદો જનમાં,
 મોટા તમે માની લેજો મનમાં—તજો તમે કે ૦ ૭ ॥
 ન ખાસો પાક કદી પ્રીતે,
 જ્યોતી ચતુરાર્ધ ઘટે ચિંતે;
 રહેજો રૂડાં માણસની રીતે—તજો તમે કે ૬ ૦ ૮ ॥
 પ્રભુ થકી જો દીલમાં ડરીએ,
 કદી એવું કરમ નહીં કરીએ;
 શીખામણ સારી રહે ધરીએ—તજો તમે કે ૬ ૦ ૯ ॥
 બનાવી ગરબી બહુ સારી,
 સુણી જ દેશે વીસારી,
 તેના મુખ ઉપર પેંજરી—તજો તમે કે ૬ ૦ ૧૦ ॥
 વારે વારે શું કહીએ વારું,
 સનેહે કરી કહુ છું તમ સારું;
 માનો ગેલાભાર્થ કહે. મારું—તજો તમે કે ૬ ૦ ૧૧ ॥

રામચંદર વનવામાં સિધાવ્યા તે ઊપર

તિથીઓનો ગરબો.

—:૦૦૦:—

રઘુપતી રામ રહેમાં રહેજો રે.—ટેક.
 સખી પડવે તે પંથે ચાલયા રે,
 મહા વનનાં તે મારગ ગાલયા રે,
 સાથે સીતાને લક્ષ્મણ બાલા—રઘુપતી ૦ ૧ ॥

સખિ બીજ મઢીમાં બિરાજ રે,
 જવાં નદીયો તણાં નીર ગાજ રે;
 રામ મેલી ગયા રૂડું રાજે—રઘુપતી૦ ૨
 સખિ ત્રીજ તે વનની ઝાડી રે,
 દશ ફલ તો મંગાવે છે દહાડી રે;
 સારી શોભે સીતાજીની વાડી—રઘુપતી૦ ૩ ॥
 સખિ આથે દેવડીયો બેંકરે,
 ફાલયો ફૂલયો ને મોગરો મેકરે;
 એવી લીલી લટાઓ લેકે—રઘુપતી૦ ૪ ॥
 સખિ પાંચમે પોપટ પાલયો રે,
 પાંખ લીલી ને કાંઠલો કાલો રે;
 રામ નામ ભણુંતો ભાલયો—રઘુપતી૦ ૫ ॥
 સખિ છઠે છેતરવાને આવયો રે,
 ટુડો કપટી રાવણ સાથે લાવયો રે,
 બે મુખનો મરગ બનાવયો—રઘુપતી૦ ૬ ॥
 સખિ સાતમે શ્રી હરી સમર્યા રે,
 વાડી લેલી ઉડાડ્યા ભમરા રે;
 રૂપ સહીને ઉપાડ્યા ડમરા—રઘુપતી૦ ૭ ॥
 સખિ આઠમે એને નિહારયો રે,
 ધનુષ્ય ધારીને મરગલો મારયો રે,
 મરગ મરતી વખતે પોકારયો—રઘુપતી૦ ૮ ॥

સખિ નોમે તે નાંખયો તીર રે,
 જઘ વાગ્યો મરગને શીર રે;
 ધાજો ધાજો લક્ષ્મણુ વીર—રઘુપતી૦ ૯ ॥
 સખિ દશમે કહે લક્ષ્મણુને રે,
 બેલી વીરો બોલા છે તમને રે;
 આડી આણુ દીધી છે અમને—રઘુપતી૦ ૧૦ ॥
 સખિ એકાદશી અપવાસી રે,
 લંપટ લેવાનો લાગ તપાસી રે;
 રાવણુ સીતાને લઇ ગયો નાસી—રઘુપતી૦ ૧૧ ॥
 સખિ બારશે હનુમાન બલીયો રે;
 ઠેકી સમુદ્ર પાર નીકલ્યોરે;
 જઘ જોગ માયાને મલીયો—રઘુપતી૦ ૧૨ ॥
 સખિ તેરશે ત્રંબાલુ ભાગે રે;
 હાંક હનુમાન કેરી વાગે રે;
 લાય લંકાગઢમાં લાગે—રઘુપતી૦ ૧૩ ॥
 સખિ ચૌદશે ચીત વીચારી રે,
 ફોજ વાંદરની રચી સારી રે;
 રામે રાવણુને નાખ્યો મારી—રઘુપતી૦ ૧૪ ॥
 સખી પુનમે પ્રભુજી આવયા રે,
 થાલ ભરી મોતીડે વધાવયા રે;
 માતા કૌશલાને મન ભાવયા—રઘુપતી૦ ૧૫ ॥
 સખિ પંદરે તથીયો થઇ પુરી રે,
 એમાં એક નથી અધુરી રે;
 ગેલાભાઇની વાણી મધુરી—રઘુપતી૦ ૧૬ ॥

ગરબી.

•••••

સૈયર શીદને વોરાવો મારે સાસરે જો, હું તો રહી
છું અલખેલી તારે આશરે જો ॥ ટેક ॥ મુને ચુડલો
પેહેરાવો અમદાવાદનો જો, મુને સાડી પેહેરાવો ના-
ગપુરની જો ॥ સૈયર ॥ ૧ ॥ મુને ખરકી ખીલાવો
સુરત શેહેરની જો, મુને પેડાં ખવરાવો મથુરાં શેહેરના
જો ॥ સૈયર ॥ ૨ ॥

ગરબી.

—:૦૦:—

લાવ લાવ સખી એક કાગળ લખીએ હરીનેરે એવા
કડણ થયાછે કાન, ના આવ્યા ફરીને રે—ટેક. ॥ ૧ ॥
વાહાલે અમ્રત પાઈને ઉછેરયાં, વહાલે માર અમનેરે;
હવે વીખડાં ઘોળી શું પાઓ ઘટે નહીં તમનેરે; ॥ ૨ ॥
વાહાલે કુલ પછેડા ઓઢાડયા, વાહાલે મારે, અમનેરે,
હવે ખેંચી ખેંચી શીદ લોછો ઘટે નહીં તમનેરે; લાવ૦
॥ ૩ ॥ વાહાલે જિંડા કુવામાં ઉતારયાં વાહાલે મારે
અમનેરે, હવે તાડી તાડી શીદ લોછો ઘટે નહીં ત-
મનેરે. લાવ૦ ॥ ૪ ॥ વહાલે દુધડાં પાછને ખેલવ્યાં
વાહાલે મારે અમનેરે, હવે પાણી વિના તલસાવો
ઘટે નહીં તમનેરે; લાવ૦ ॥ ૫ ॥ વહાલે રાસ રમાડી
રીઝાવ્યાં, વહાલે મારે અમનેરે, હવે આંસુડાં શું
પડાવો ઘટે નહીં તમનેરે; લાવ૦ ॥ ૬ ॥

ગરબી.

—:૦૦:—

મેહેલો મારગ જવા દો હરી કશન મોરારી. ટેક.—
 લોક દુરજન દેખેરે, રીતી એ નથી સારી; વેલા
 વીતી જશેરે. ગોરસ માડું નહીરે ખપે મેલો ॥ ૧ ॥
 મારી સાસુ ઠગારીરે, નણદી મારી નઠારી; માહારો
 સસરો સું વાલોરે, તેનું કાંઈ નવ આવે, મેલો ॥ ૨ ॥
 માહારો પરણ્યો અઠારોરે, જો જાણે વાતકશી; લડ-
 વાને બેસેરે કે દેખે લોક હશી મેલો ॥ ૩ ॥ તુમે
 સમજો છોગાળારે, હવે ધણી વાર થઈ; મન મળવા
 આહાસેરે તો મલથુ વાર કરી મેલો ॥ ૪ ॥ તુમથી
 નથી અંતરે પ્રાણ તુમ સાથ ફરે જ્યારે દેખુ તમ-
 નેરે, ત્યારે માહાડ મન ઠરે મેલો ॥ ૫ ॥

ગરબી.

—:૦૦:—

મેહેલો મારગે અમે જઈએરે, હરી ડાંડા વના થઈ
 ને કાંના મેલો મારગે અમે જઈએરે ટેક. ॥ ૧ ॥
 માનો માનો કહ્યાં વરજવાશીરે, મને જવા દો જાની
 ઉદાશીરે; અમે ગોકુળનાં રહેવાસી. કાહુના ॥ ૨ ॥
 પ્રભુ સોળસો ગોપી તુમારીરે, એક એકથી સરસ શ્રીજ
 નારીરે; સીદને લોછે તે લાજ હમારી કહાના ॥ ૩ ॥
 રાજ કંસ નથી કાંઈ થારે રાજ એવા ફાટી ગયા તમે
 શીદને કાજ; ભુંડા મનમાં ધરો કાંઈ ધ્યાન કાલના ॥

॥ ૪ ॥ આવો આવો ખસી તુમે ગાવોને, માહારી
પીડા મટાવીને જાવોનો; એ કાનુડાને કાંઈ સમજવો
કાહના ॥ ૫ ॥

ગરબી.

કાહના અળગો રહેને પલો લાગશે જો; માહારી
મહીનીરે; માહારી મહીની મટુકી ઉતાર તો, અળગો
રહેને પલો લાગશે જો. ટેક. ॥ ૧ ॥ કહાંના હું તે છું
શ્રીજ કેરી ગ્રાહણી જો; તું છે ગાયોને ગોવાળ જો,
અળગો. ॥ ૨ ॥ કહાના મહારે ઓઢણ ચંપા ચુંદ-
ડીજો, કાળી કામળીનો ઓઢણ હાર જો; અળગો ૦
॥ ૩ ॥ કહાના મારે જમણ શીરા લાવશી જો, ખાટી
છાશનો તું પીવણ હાર જો; અળગો ૦ ॥ ૪ ॥ કહાના
મહારે પોઢણ લાલ ઢોલીયા જો. દુટી ખાટલીનો
પોઢણ હાર જો. અળગો ૦ ॥ ૫ ॥ કહાનાં મારે રહે-
વાને હવેલીઓ જો તું વગડાનો વસનાર જો; અળગો ૦
॥ ૬ ॥ કહાના મહારે મુખવાસ લવીંગ એલચી જો.
તું પાંદડાંનો ચાવણ હાર જો; અળગો ૦ ॥ ૭ ॥

ગરબો.

•••••

મૈયાના દાન અમે ના દૈયે રે લોલ ॥ ટેક ॥ આઠ
કુવાને નવ વાવડીરે લોલ; રાધા રાણી પાણીડાની
હારરે ॥ મૈયા ॥ ૧ ॥ પારે ઉભો તે કુંવર કાનૈયોરે

લોલ; કાહનાં મુને ગડુલો ચડાવ રે ॥ મૈયા ॥ ૨ ॥
 ગડુલો ચડાવે તારી સૈયરે લોલ; તું તો મારી ધ-
 રડાની નારરે ॥ મૈયા ॥ ૩ ॥ ફટરે જુડાને ફટ પાપી-
 યારે લોલ; તું તો મારી ગાયોનો ગોવાળરે ॥ મૈયા ॥
 ॥ ૪ ॥ ચેલ મરડીને ગડો મેં ચડાવ્યોરે લોલ; તુટી
 મારા કમખાની કાંશરે ॥ મૈયા ॥ ૫ ॥ ભાધરે દર-
 જીડા વિરા વિનવુંરે લોલ; સાંધ મારા કમખાની
 કાંશરે ॥ મૈયા ॥ ૬ ॥ ટાંકે ટાંકે તે ટાંક ગુગરી રે
 લોલ, હૈંડે લખ રૂડા મોરરે ॥ મૈયા ॥ ૭ ॥

સરસ્વતી વિશે ગરબો.

—:૦:૦:૦:૦:—

સખી સરસ્વતીને સંભારી; સુખ કાજે જો,
 સમરણ કરતાં દુઃખ જાય, સધલાં આજે જો—સખી૦
 સખી જોને મુખ છે સરસ્વતી, સુખ રાજે જો,
 જણો છો તે છે સુખી અતી, વળી આજે જો—સખી૦
 સખી જણેલ બાઈ લીખે નહીં, સુખ કાજે જો,
 થાશે સુખી શીખે કંઈ, વળી તે આજે જો—સખી૦
 સખી શીખેલી જ ભામની, સુખ કાજે જો,
 તે પીયુને થાશે કામની, વળી આજે જો—સખી૦

પ્રભુ પ્રગટયા તેની બલહારી.

—:૦:૦:૦:૦:—

પ્રભુ પ્રગટયા સુર કાજ સુરય વંશમાં જો,
 ક્ષત્રી કુલમાં ગણાય અવંસમાં જો—૧ ॥

વાણી પરચઁહાલી શીશુ રૂદનની સાંભલી જો,
 સંભ્રમ ચાલી આવી રાણી સઉટોલે મલી જો-૨૥
 સુણી દસરથ સુત જન્મ શ્રવણ તે સમે જો,
 બ્રહ્માનંદ તુલ્ય બાણું મન બહુ ગમે જો-૩૥
 ચારણ ભાટ ગુણી ગંધર્વ રાજ થાય છે જો,
 પાવન ગુણ રામ તણા મુખે ગાય છે જો-૪૥
 હરદય હરષવંત નગર નર નારી તણાં જો;
 જીવો રાજકુંવર કહી લે વીવીધ વારણાં જો,-૫૥

હરી ગુણ ગાવા વીશે.

—૦:૦—

ધન્ય જણે હરી ગુણ ગાયા, સંસારમાં-ધન્ય જણે
 હરી ગુણ ગાયા-ટેક. બધા સંસારમાં તે નર જીત્યો,
 બાકી સહુ જણે ંહવાયા-સંસારમાં ॥ ૧ ॥ જમના
 ઝપેટાથી નવ ચેત્યા, ધુલ મલયું ડહાપણ દ્યાં-સંસાર
 માં ॥ ૨ ॥ હાથી ઘોડા સુખ પાલે બેસે શું થયું,
 શું થયું મેલવી ઘણી માયા-સંસારમાં ॥ ૩ ॥ કંઠ
 સાહી તુને કહાડશે પલકમાં, દુર રહેશે સગાં વીત
 બયા-સંસારમાં ॥ ૪ ॥ દયા જપો નીત્ય નામ નંદ
 કુંવરનું, સદૃલ થશે તહારી કાયા-સંસારમાં ॥ ૫ ॥

કનૌડાં વાલી રત્નીનો વીલાપ.

—:૦૦૦:—

બળો બળો રે આ અવતાર, દુખ મુજને ઝાઝું;
 મારો શ્વામી છે નાનું બાળ, નીત્ય દેખી દાઝું-ટેક.

નવ વરષનો નાવ છે મારો, હું છું જોખન વેશ રે;
 સોલ વરસની ઊમર મારી, તેથી થાયે કલેશ—દુખ ૦૧
 પાપી પીતાને શું હવે જાયું, કંઈ ન રાખ્યું જ્ઞાન રે;
 કુલીન ધરનો વર જાઈ મને, દીધું કન્યાદાન—દુખ ૦૨
 બાલાપણમાં ઝેરથી મુજને, મારી હોત તો સાઈ રે;
 આ અવસર નહીં બલતે આવું, કુણું કલેજું માઈ—૩
 બાલક અણસમજી પતી મારો, દેખી દીલ બહુ દાઝે
 દુઃખ રૂઢેનું કહેતાં આજ, મન માઈ બહુ લાજ—દુખ ૦૪
 પહોર દીવસ ચઢે પોઢીને ઉઠે, દાતણ પાણી ન કરતો રે
 રોતો રોતો મા પાસે જઈ, પેટ પોતાનું ભરતો—દુખ ૦૫
 ખાતાં ખાતાં ગલીચી કરતો, મા તેની કક્કલી રે;
 ભાન શરીરનું લેશ નહી તેહને, તેથી હું નીત્ય બલતી. દુખ ૦૬
 આ કરતાં પીઉ હોત નહી તો, માનત મનથી સાઈ રે;
 દેખીને દાઝે છે આજ, કુણું કલેજું માઈ—દુખ. ૭
 મેષ રાશી કહેછે મુખથી, કાઠ કજોડું ન જાશે રે;
 દુખ પુત્રીનું દેખી અંતે, પોક મુકીને રોશે—દુખ. ૮

ગરબી.

—:૦૦૦:—

મોહોલે પધારો માહારાજ, મણીધર મોહોલે પધારો.
 નારી જીવેછે વાટ, મણીધર મોહોલે પધારો, મારો
 શીયોરે અપરાધ, મણીધર મોહોલે પધારો. રૂઢનું કરે
 રાધા નાર, મણીધર મોહોલે પધારો. ॥ ટેક. ॥ સીસે

ભાંગયો સાંધતાં, મન ભાંગયો કુવેંણુ, મોતી ભાંગયો
 વીંધતાં, તેને નહીં સાંધો નહીં રેણુ,—મણી. સોનું કરીને
 સાટવયું, કરમે નીકળયુ કચીલ, પંડીતાઈને રે;—મોહોલેં
 ॥ ૧ ॥ પોથી વાંચીને પરમાર્ય ન કીધો, કુટંબ પોખ્યું
 કમાઈને રે;—મોહોલેં ॥ ૨ ॥ ભાગવત ભાખ્યું હેત રૂદે
 ન રાખ્યું, રહ્યો આપ સત્વરથ સાધને રે;—મોહોલેં ॥
 ૩ ॥ શેષને માથે મણીછે તોય પણ, જીવે છે જીવ
 ખાઈને રે;—મોહોલેં ॥ ૪ ॥ કહે પ્રીતમ પોતાના ડહા-
 પણથી, ગયો ચોરાશીમાં વેહેવાઈને રે;—મોહોલેં ॥ ૫ ॥
 ચીંતામા ચતુરાર્ધ ઘટે, મારા સોસે સુકાંણુ શરીર, મણી.
 શ્રી કરશણજી ગાડા જાતરયા માંહે ભરયાછે કસુંખા રંગ,
 પરણ્યોં હોયતો સાટવે, મુંને રાતા ચુડલાની ખાંત, મણી.
 ભરજામનમાં નારી, પીઝી ગયો પરદેશ, જીવો અખળા
 કરે સંતાપ, મારા ખાપને માથે પાપ, મણી. શ્રી કરશણજી
 ગાડા જાતરયા, માંહે ભરયાછે હીર, પરણ્યોં હોયતો
 સાટવે, મારા ફાટી ગયાછે ચીર મણી. આજી આજી
 ગુપડી વળી વચમાં ઢાળયો ખાજ, દીકરાને ઘેર દીકરા,
 તેને પરણ્યાનો શીયો કાજ. મણી. ડુંગર ઉપર ડેલડી,
 નીચે ધડુકે નીર, ચતુર હોયતો ચૈતજા, મુરખ મનમાં
 કરેરે વીચાર મણી.

ગરબી.

મારારે સવામી બોલોની વાલા:—ટેક.

ઘેલીરે થઈને, ગોકુળમાં ભમતી,

ખીજરે કાઢની, વાતો નથી ગમતી;—મારારે સવામી ૧

એવીરે તમને, ઢાણ મળી હતી,
 જણેરે તાડં, ચીતડું લીધું લુટી;—મારાંરે સવામી ॥૨॥
 વાલાંરે તારી વાટલડી જાતી,
 આંસુંડા ભરી ભરી રેતી;—મારાંરે સવામી ॥ ૩ ॥
 બુરે રે લોકે, ભરમાવીયું તમને,
 તેથીરે તમે, મેલો ચાલયા અમને;—મારાંરે સવામી ॥૪॥
 વાલા રે તારો, પગચંપીયો કરશું.
 મોહવન તારી, મરજીમાં રેહેશું;—મારાંરે સવામી ॥૫॥

ગરબી.

હમકું છાંડ ચલે બન માધુ, રાધા વિચાર કરે
 મનમેરે; હમકું. ટેક—કાર્તકી ચાર, કરત સખ સખીયન,
 રાધા વીચાર કરે મનમેરે, તુમતો શાંમ, જનમકે
 કપટી હમસે કપટ કીનો મનમેરે; હમકું. ॥ ૧ ॥
 માગસર ગેંઢ, બનાયે સાવરે, જાએ ખેલે તરત જમના
 પેરે, ખેલત ગેંઢ ગારી જમનામેં, કાલી નાગનથી
 છનમેરે; હમકું. ॥ ૨ ॥ પોસ મહીને ટાઢ, પડત હય,
 નીંદ ન આવે મોરે નેનમે, સખ સખીઅન, પરજુકે
 સંગ ખેલે, રાધા વિચાર કરે મનમેરે. ॥ ૩ ॥ માહા
 વસંત, શાંમ ગર નાઈ, કછસી ધીર ધર મનમે રે,
 થોડે જલવિના, મીન તલપ રધ, રાધા તલપ રધગર
 અપનેરે. ॥ ૪ ॥ કાગણુ રંગ, બનાયો સાવરે, જા ખેલે

સંગ કુખજડે રે, ફેડે ગુલાલ, હાથ પીચકારી, સખી-
અન ડાલ ગઈ રંગમેરે; હ ॥ ૫ ॥ અઘતર મહીને,
ચીતારે લાગી, કેરે કુલ જયું ખનમેરે; હ, જસી ખનમે,
આગ લગત હય વઘસી આગ લગી તનમેરે; હ ॥ ૬ ॥
વઘસાંખ મઘતે, ધુપ પડત હય, કોમલ ગાંત રચેહરપે
રે, કોમલ ગાતસે, ધુપ લગત હય, કેસી ધીર ધર
મનમેરે; હમકુ. ॥ ૭ ॥ જઠ મઘતે, લુ લાગત હય,
મીસરી ધુટ પીલાજી હરકુ રે, કોંચે સખીઅન, પર-
જુકા પખાલો, કોચે સખીચમર કરે હરપેરેરે. ॥ ૮ ॥
અથાડ મહીને, ઊમક આઘ ખાદલી વીજલી ચમક
કાલે ખાદલમે, ચમક ચમક, ચાડું દેશ નીહાજે, સુકા
તાલ ભરે છનમેરે; હમકુ. ॥ ૯ ॥

સંતનો ટેક.

—:૦૦૦:—

પેટ કટારી રે, પેહેરીને સનમુખ ચાલયા;
પાછા ન વલે રે, કોઘના તે ન રહે ઝાલયા ॥ ૧ ॥
આમા સામા રે, ઉઠે ભાલા અણીયાલા;
તે અવસરમારે, રહે રાજી તે મતવાલા ॥ ૨ ॥
સાચા શુરા રે, જના વેરી ધાવ વખાણે;
જીવત જીહું રે, મરવું તે મંગલ જાણે ॥ ૩ ॥
તેની પેરે રે, હરીજન પણ જાઈએ તીખા;
અંતર શતરૂને રે, લાગે અતીવજર સરીખા ॥ ૪ ॥

માથું જતાં રે, મુખનું પાણી નવ જવે,
 બ્રહ્માનંદ કહે રે, તે સંત હરીને મન ભાવે ॥ ૫ ॥

રાસુડા.

કાન ઝોરા આવો કહું વાત લડીરે,	લોલ.
કાન કધયા હતા કીયા જાઓછો રે,	લોલ. ૧
ગોરી ગોકલ હતા મથુરા જાજાંછુરે	લોલ.
હું તો ચોખ્ખા કુંકાવટી વીશરીરે,	લોલ. ૨
મુને કાઈ ન મલેઓ માનવીનો જનમ્યોરે,	લોલ.
મુને કાઈ ન મલેઓ જશોદાનું જનમ્યોરે,	લોલ. ૩
કાન ભૂખેયા હોનો ભોજન કરજો શુખડીરે,	લોલ.
કાન શુખડી સટાવ શાત ભાતનીરે;	લોલ. ૪
કાન તરશેઆ હોતો પાણી પીજો પ્રેમનુરે,	લોલ.
કાન કીયાં હતાં કીયાં જાઓછોરે;	લોલ. ૫
ગોરી ગોકલ હતાં મથુરાં જાઉછું રે.	લોલ.

રાસુડા.

મારો શાવ શોનાનુ છે બેડખોરે; અધ મણુની રે ધં-
 ઢાણી. હું તે! પાનીડો ભરવાને ગધ હતી તલાવડે, કા-
 નુડે કાકર મારી રે. કાનુડે કાકર મારી રે. કુટી કુટી
 આલાપણુની હેળ રે, જીવીને શું કરવું રે, મારો શાશરે
 ચોરાનું ચોવટીયો; રે મારી ચોવટ કરશે રે. રે મારો
 શાશુડી સમદ્રમાએલી લેર, ભરેઓરે ભરમ બોલશે રે,

અંધમણીની ઇંદોણી, હું તો પાનીડો ભરવાને ગધ હતા
તણાવડરે; કાનુડે કાંકર મારી રે. મારે શોનાનુંછે
બેડળોરે.

ગરબી મુંબઈ શહેર વીશે.

—:૦:૦:૦:૦:—

આજ નિરખ્યું મેં મુંબઈ શહેર, સોભા સારી રે
જેને ફરતો છે દરિયો ચોફેર, રચના ન્યારી રે—૧ ॥
વસે જમાં છે વરણ અઢાર, પુરણ પ્રીત રે;
નથી ઉદયમનો જ્યાં પાર, સુખ સહુ રીત રે—૨ ॥
દીહું આગલ ને આ વાર, તેમાં ફેર કેવો રે;
કહુ મુખ થકી સું વરણી યાર, જાવા જવો રે;—૩ ॥
દીહું નજરે મેં જલ જે સ્થાન, સ્થલ ત્યાં શોભેરે;
બન્યા સુંદર બહુ છે મકાન, જાવા મન લોભેરે—૪ ॥
વણી રસ્તા નવા છે અનેક, બન્યા બાગ જમાં રે;
જડે મારગ મુજને ન એક, શોધ્યો તેમાં રે,—૫ ॥
મારા મનમાં ગયોછું મુઝાઈ, ભટકવું પડશેરે;
સુઝે પ્રથમ મને નવ કાંઈ, ધર કેમ જડશે રે;—૬ ॥

ગરબી.

—:૦૦:—

સુણ અતુરસુજાણ પરનારીની પ્રીત કયુ નવ કીજીયે
જણે પ્રીત કરી પરનાર તણી એને હઈડે રૂઘણ થાય
ધણી એને કુળની લજ્યા કાંઈ ન ગણી. સુણ ૦ ॥૧॥

તમે પેહેલા મળશે દુતીને તાડું સરવશ લેશે ધુતી ને,
 પછી રેહેશે અંગ લલુતિને સુણું ॥ ૨ ॥ તમે બેઠા
 મુછો મરડીને તાડ કાળજી ખાશે કરડીને. નહીં મુકે
 માંસ આંતરડીને. સુણું ॥ ૩ ॥ તને પરેમના પ્યાલા
 પાઇને તાડું સરવે લેશે વાઇને; તને કરશે ખોખા
 ખાઇને. સુણું ॥ ૪ ॥ મીતમના સ્વામીછો પ્યારા
 તમને ગોપીઓ કરે કાલાવાલા, તમે દરશન દોને
 મોરલીવાળા. સુણું ॥ ૫ ॥

ગરબી.

—:૦૦:—

મારાંરે સ્વામી મારાથી છોટા;	
કહે સખી ક્યારે થશે મોટા.	મારાં ૦ ૨૬
બાળપણમાં પરણીને હરખી;	
પરણ્યો પરણી વીના પરખી,	મારાં ૦ ૧૧ ॥
કબોડાની કહાણી સુણી રડતી,	
સમાધ જાઉં માગ જા દે ધરતી	મારાં ૦ ૧૨ ॥
પતી પેહેરી પોતડી નવ જાણે,	
કહે એ તે પરણી શું સુખ માણે	મારાં ૦ ૧૩ ॥
ચતુર હું ચઉદતની પૂરી,	
નહાનો નાથ નવનો મરૂ ઝુરી	મારાં ૦ ૧૪ ॥
કોકા કાહાડી જાણે નહીં કદી	
કાપે મારા કાળજાં ભેદી	મારાં ૦ ૧૫ ॥

સહુ સખી સાન કરે સાલે,	
કળાડાની ભારજ કહી બાળે	મારાં ૧૧૬૧
સખીરે મારે કરમે કળાહ છે.	
તેથી આખા જગમાં વગોણું છે;	મારાં ૧૧૭૧
કહે દુઃખ અંતર ક્યાં કહીએ.	
ક્યાં શુધી મર્ધયરમાં રહીએ	મારાં ૧૧૮૧
માખાપોએ જાડું નવ જાયું	
જાખન માડું એળે તો ખોયું,	મારાં ૧૧૯૧
રોજ પાસુ મરડીને સુવે,	
અડુંરે અંગે બોલાવું રૂવે,	મારાં ૧૧૯૦
મદ્યો મને નાવલીયો નાનો,	
રડે ઢમ કરીને રાખું છાનો.	મારાં ૧૧૯૧
અલી આજ કાળ મારે કરવો,	
સંકટ સમે દોષ તે નવ ગણવો.	મારાં ૧૧૯૨
મારી ભેટ આખરની જાણી,	
ભેટી લે તું પ્રેમ પ્રિયા આણિ.	મારાં ૧૧૯૩
જીવો તમે ઝાંઝા દીવસ જગમાં,	
મારે હવે.એનાં તો સ્વપના	મારાં ૧૧૯૪
અરજ આ તું આલા ઉર ધરજ.	
જહેર સહને માડુ દુઃખ કરજ.	મારાં ૧૧૯૫
કળાડાંથી કષ્ટ ધણા રહેછે.	
કળાડાંની આંખે આસુ વહેછે.	મારાં ૧૧૯૬

બધા દહાડા સરખા નથી તે વિશે.

—૦:૦:૦—

સમજો સંસારી રીત, સૌ દિન નથી સરખા;
 દુખમાં શિદ થા લયલીત, સુખમાં શિદ હરખા ટેક.
 કોઈ દિન લીલું લીલું સધળે, દીસે લીલા લહેરરે;
 તેમજ કોઈ દિનમાં તો દીસે, ઘણી સમૃદ્ધી ઘેર. સૌ.૦૧
 કોઈ દિન ટાઢ પડે તન ઉપર, હડ હડ ધુજે હાડરે;
 તેમજ કોઈ દિન તન કંપાવે, ઉપજે શત્રુ અનાડ. સૌ.૦૨
 કોઈ દિન તો પરિતાપ તપેને, ઉકળે શોણિત અંગરે
 તેમજ ચિંતા અતિશે ઉપજે, ઉતરી જાય ઉમંગ સૌ.૦૩
 ઉતરાયનથી એક મિનિટ નિત્ય, દિન ચડતો દેખાયરે
 દિસે છ મહિના પછી દહાડો, જેવું રિતે ઘટિ જાય. સૌ.૪
 તેમજ ચડતી પડતી હાલત, જગમાં સાનિ જણાય રે;
 જ્ઞાની તો ધીરજ મન ધારે, અજ્ઞાની અકળાય. સૌ.૦૫
 કોઈ દિન દીસે દિવાળી સરખા, હોળી કોઈ દિન હોયરે
 એમજ ચાલે રીત અસલથી, કલેશ ન કરશે કાય. સૌ.૦૬
 ટાઢ પડે ત્યારે ડગલી, પહેરે, પંખો દ્યો જોઈ ધામરે;
 અકળાશે નહિ ઉપાય શોધો, અનેક રીતે આમ. સૌ.૦૭
 કષ્ટ તણો તો કદી ન આવે, અકળાયાથી અંતરે;
 ઉપાય કરીને છોડો આણો, ધીરજથી ધીમંત. સૌ.૦૮
 ચંદ્ર કળા ખખે ઘડી ચડતી, રાતે દીસે રોજ રે;
 પંદર દિવસ પછી થાય પડતી, બીજનો શો બોજ. સૌ.૯

કોઈ દિન નદીએ નીર ઉછળતાં, ભાસે અતિ ગંભીરરે;
 વળિ કોઈ દિન એવો આવે જ; ન મળે તેમાં નીર. સૌ ૧૦
 ઈચ્છાથી ઈશ્વરે ઠરાવી, અવધ ટળે કયમ એહ રે
 ભલે પિયુ પિયુ કરે બપૈયો, અવધે આવે મેહ. સૌ ૧૧
 અવધે આવી ઉભું રહેશે, સુખ દુખ એવી રીતરે;
 પણ ઈશ્વર સુખ આપી શકે છે, કરો પ્રભુપર પ્રીત. સૌ ૧૨
 ધીરજ આપદ કાળે ધારો, પ્રભુને કરો પ્રણામ રે;
 દિનદયાળ સદા સુખ તમને, દેશે ગેલાભાઈ. સૌ ૧૩

ગરબી.

—:૦:૦:—

આવના આવના આવનારે, શામ મેરી ગલીસે
 આવના; આવના તો દુરસે બતાવનારે, શામ મેરી
 ગલીસે આવના. ॥ ૧ ॥ તેરેરે ખાતર બાગ બનાયારે,
 ફૂલકે હાર ગુથાવનારે. શાં ॥ ૧ ॥ તેરેરે ખાતર દહી
 જમાયારે, ખાલા ભરી ભરી પાવનારે શાં ॥ ૨ ॥ શેવ
 સુંવાલીને લાપશીરે; રૂચી રૂચીરૂચી ભોગ લગાવનારે.
 શાં ॥ ૩ ॥ લવંગ સોપારી ને એલચી રે, પાનુકી
 બિડિયાં ચાવનારે. શાં ॥ ૪ ॥ બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ
 ગિરધર નાગર રે, ચરણ કમળ ચિતલાનારે શાં ॥ ૫ ॥

ગરબી.

—:૦:૦:—

હારે જીમનાની તિરે વહાલો;
 હારે જીવણને જાવા ચાલોરે. જીમ ૧ ॥

હાંરે જુમનાની તિરે વહાલો ધન ચરાવે;
 હાંરે મોરલી બજવે નંદલાલોરે. જુમ૦ ૨ ॥
 હાંરે ધણે દહાડે ઘેર આવ્યા નહીંરે જાવા દેજી;
 હાંરે મઠે મનખાદેહીનો લાવોરે. જુમ૦ ૩ ॥
 હાંરે હરીભરના હરી છો રંગ રસીયા;
 હાંરે માઠે ધરીને ધરમાં ધાલોરે. જુમ૦ ૪ ॥

નંદજીની ગરબી.

—:૦:૦:૦:—

તમેરે નંદજી ગોકુલ સાંચરેરે, ઉતરાવો જુમનાજી-
 નો ધાટ જા મારી માને નહી હોય ગોઠતુરે, જસોદા જાતાં
 હશે વાટજા; ન કરે માત પિતા તે તમે કરચુ રે, અમને
 બહુ લડાવ્યાં લાડજા, અમને નાનેથી મોટાં કર્યારે,
 તેના શીશા માનુ પાડજા, મારી છે પચરંગી લાકડીરે,
 વાગતી વેણુ રસાળજા; તેને તમે સંભારીને મુકજેરે,
 રખે લેઈ જતા ગોવાળજા; મારી શહસ્ત્ર ગોરી ગાવડીરે
 તેને તમે હાથ ફેરવી જાજાજા, કહે રૂઢનાથના સ્વામી
 નંદને રે, અમપર કૃપા દ્રષ્ટે જાજાજા. ૪ ॥

ગરબી.

—:૦:૦:—

ગોકુલીએ લઈ ચાલો હરી, ઝાધવ રાજ અમને
 ઝાધવ માધવલાલ અમને;—ઓ૦ ૧ ॥ આની તીરે
 ગંગા ને પેલી તીરે જમુના, વચમાં ગોકુલીઉ રૂડો ગામ
 હરી;—ઓ૦ ૨ ॥ થોડે થોડે જલમે મછલડી રે તલપે,

તલપ તલપ જીયા જય હરી;—ઓં ॥ ૩ ॥ ઊંડા
કુવામેં ઊતારીઆ રે અમને, મેહેલી ઠેલી સીદ જઓ
હરી;—ઓં ॥ ૪ ॥ સેરી લલી પણ સાંડી રે, નગર
લલા પણાધર દુર હરી;—ઓં ॥ ૫ ॥

કૃશ્નજના મહિના.

—000:—

કારતકે કસન ગયા મેલી, આંખડીએ આંસુની હેલી;
ગોપી ફરે ગોકુળની ઘેલી, આધવજી નારે ઘટે તમને.
સઘ્યાર થાઓરે વહેલી, વાંઝા અંબોડો મેલી; ગોરી
એના જાનનમાં ઘેલી. આધવજીં માગશર—મારે
મંદિરમાં રહેતાં, ભેળાં બેશી ભોજનીઆં જમતાં હવે
અમે કેમ નથી ગમતાં આધવજીં પોસે તો પ્રત કરી
પેહેલી ગોરધનનાથ ગયા મહેલી વધાર્થ મોકલજા
વેહેલી આધવજીં કુખજ સોઝ્ય થઈ સાલે વહાલો
મારો મથુરામાં મહાલે; તરછોડ્યાં નંદનણે લાલે
આધવજીં કાગણુ રંગ રમતા હોળી, સુંદરે પેહેરી ચર-
ણાંને ચોળી; કંકુ કેસરમાં ઘોળી. આધવજીં અઘતરે
ચિત ક્યાં ચુક્યાં તન અટવાઈ મારાં સુક્યાં નારિએ
નિસાસા મુક્યા આધવજીં વર્ધશાખે વાટ જીએ ગોપિ,
જન્યા માખાપતણી લોપિ; પ્રિતિ કુખજને સોંપી,
આધવજીં તટ આવી દાણુ લેતા દાડી, મથુરામાં રંગ
રમતા નારી; તે કેમ જીડ્યા ગિરધારી આધવજીં જીઠે
જનદવકુળને હસીએ, તારી મારી કીધીછે રસિએ; હવે

હરી ગોકુળમાં વશિષ્ઠે આધવજી૦ અશાટે મેવલીયો
ગાજ, તેથી મારાં દિલડાં તો દાજ; મુકયા એકલડાં
પતીનાં મરણ પાછલ વીધવાનો વીલાપ.

—:૦:૦:૦:—

ઠહાલા મુજને છોડી ઠહેલો કહાં ગયો; આંખોમાંથી
જળની ધારા જાય જો, ટહાડો વાધ અંગે તાવ ધીકી
રહ્યો; લખ્યો આંક તે કેમ કર્યો ન ટળાયજો, ઠહાલા
॥ ૧ ॥ મહાઈ કહેલું સંધું મીથ્યા થાય રે; એક
ધડી પણ ઠર્યો ન તું મુજ પાસજો, દીલમાંથી પળ-
ભર પણ ના વીસરાય રે. હું તો રાખું દીલાસાની
આશ જો. ઠહાલા ॥ ૨ ॥ નીદરામાંથી ઝળકી ‘ધ્યારા’
હું વધી; આવી તુને ઝટ વળી ભેંટી જાઉં જો, મુજ
દીલમાં નાં ઝાંખો થાય તું કદી; રાત્ર દીવસ હું વી-
જોગે મુઝાંજી જો. ઠહાલા ॥ ૩ ॥ હૈડામાંની ભટ્ટી
ખાળે મુજને; તેથી દાઝી જીવડો ઊડી જાય જો કહાં
જઈને ઝડપું હું જીવડા તુજને; હાથ પગો તો પાછા
ખહુ ખેંચાય જો; ઠહાલા ॥ ૪ ॥ જોર હવે રહ્યું
નહીં રે મારા તનમાં; પ્રેમ ભારથી આંખો ખુલ દખાય
જો, કોતું કહ્યું લાવું નહીં કઈ મનમાં; સાંજ મુને
તો ખસુસ ખાવા ધાયજો, ઠહાલા ॥ ૫ ॥

સુંદરખાઈને સાસરે જતાં શિખામણ.

—:૦:૦:૦:૦:—

“ અચકો મચકો કારેલી ”—એ રાહ.

સુંદરખાઈ ચાલીઆં સાસરીયે; માખાપ શીખાંમણ

આપે બેહન, લાજ વધારજો લાખેણી,—ટેક. ॥ નીચા
કુળની નીલજ નારી; ભરથારનું વેણ ઉઘાપે બેહેન.—
લાજ. ॥ ૧ ॥ સાસુજી કહે તે સાંભળજો; કાઠથી
વઢવાડ ન કરશે બેહેન;—લાજ; સાંખી રહેજો બોલ્યું
સહુનું; અલીમાન અંતર ધરશે બેહેન;—લાજ. ॥ ૨ ॥
ધરમાં બેઠાં ધંધો કરીયે; પરધેર ધણું નવ જઘએ
બેહેન;—લાજ; તમે ભણ્યાં ગણ્યાં બહુ છો ડાહ્યાં;
તમને ઝાઝું શું કહીયે બેહેન.—લાજ. ॥ ૩ ॥ મેલાં
ઘેલાં તો નવ રહીયે; ચટકા મટકા નવ કરીએ બેહેન;—
લાજ; કાઠ વાત કરે વાંસે લોકા, એવું ન કદી આચ-
રીએ બેહેન.—લાજ. ॥ ૪ ॥ જે સપુત છે સારી છોડી,
મા આપની લાજ વધારે બેહેન;—લાજ; મણી લોહ
તણુ સોનું કરશે, સોળતીને એમ સુધારે બેહેન.—લાજ.
॥૫॥ જે સંપ સગાંથી તોડેછે; કાઠ વખત હાથ ધસેછે
બેહેન;—લાજ; જે સઉનું સાડું ધચ્છે છે, તેના દીલમાં
દેવ વસેછે બેહેન.—લાજ. ॥ ૬ ॥

શીવજીનો ગરબો.

—:૦૦૦:—

થયાછો શબ્દ થકી સાકાર, શીવજી શેરીયા રે;
મોટા મહાજોગી જટાધાર, શીવજી શેરીયારે—૧
આપે ઇચ્છા કીધી એક, શીવજી શેરીયા રે;
નીરમીયા નામ અનેક, શીવજી શેરીયા રે—૨

ઘટ ઘટ વીશવનાથનો વાસ, શીવજી શેરીયારે;
 એવણ ખાલી ન એક અવાસ, શીવજી શેરીયારે—૩
 ખીરાજે જટા જુટમાં ગંગા, શીવજી શેરીયા રે;
 ગુણવતી ગીરજા શોભે સંગ; શીવજી શેરીયારે—૪
 શીતલચંદર ધરેયો છે શીશ, શીવજી શેરીયારે;
 સવામી સકલ ભુવના ઇશ; શીવજી શેરીયારે—૫
 તીલક ધન શોભે પ્રીતોચન, શીવજી શેરીયારે;
 ઝલમલ ચલકે પંચ વદન, શીવજી શેરીયારે—૬
 તમને વ્યાપે નહી વીખપાન, શીવજી શેરીયારે
 નીરંજનની લંકાઠ ભગવાન, શીવજી શેરીયારે;—૭
 શરવણે શોભે કુંડલ સાર, શીવજી શેરીયા રે;
 વીભુતી રૂઢમાલ ઉરહાર, શીવજી શેરીયારે—૮
 દશ ભુજ દીશે દક્ષીણ વામ, શીવજી શેરીયારે;
 કરોછો સેવકનાં શુભકામ, શીવજી શેરીયારે—૯
 પીનાક પાણી શરંગી સંગ, શીવજી શેરીયારે;
 ત્રીશુલ પાણી છે ત્રીપંખ, શીવજી શેરીયારે—૧૦
 કરમાં કંકણ ડમરૂ ડાક, શીવજી શેરીયારે
 ભીક્ષા ભોજન શાકને પાક, શીવજી શેરીયારે—૧૧
 અદ્ભુત આયુધ-તીક્ષણ સાર, શીવજી શેરીયારે;
 કરવા કુટીલતણે સંહાર, શીવજી શેરીયારે—૧૨
 વીભુતી વાઘાંખર પરીધાન, શીવજી શેરીયારે;
 વાલું વસતી થકી સમશાન, શીવજી શેરીયારે—૧૩

ઉત્તમ ઉપવીત કાલા નાગ, શીવજી શેરીયારે;
 ગમેછે ગાન તાન રંગ રાગ, શીવજી શેરીયારે-૧૪
 નંદી ભરંગી નાચે ગાય, શીવજી શેરીયારે;
 ગાય વજ્રડે ઘેસા થાય, શીવજી શેરીયારે-૧૫
 શોભે વરપભતણું વાહન, શીવજી શેરીયારે;
 ધમકે ધુધર માસ રતન, શીવજી શેરીયારે-૧૬
 ભાવે ભાંગ ધતુંરો ચાવો, શીવજી શેરીયારે;
 ઇંછાએ જગ જગનમાં આતે, શીવજી શેરીયારે-૧૭
 આસન કરે અષ્ટ મહા સીદ્ધી, શીવજી શેરીયારે;
 દ્વારે દાસીછે નવ નીધી, શીવજી શેરીયારે-૧૮
 ભારે સેના ભઈરવ ભુત, શીવજી શેરીયારે;
 ડાકણ શાકણ ને જક્ષ દુત, શીવજી શેરીયારે-૧૯
 સોંપયા સેવકને ભંડાર, શીવજી શેરીયારે;
 તમારો કુબેર કામદાર, શીવજી શેરીયારે-૨૦
 કરતા કાટી કાટી ખરહમાંડ, શીવજી શેરીયારે;
 તમારો અદ્ભુત ખેત્ર અખંડ, શીવજી શેરીયારે-૨૧
 તમારો ખાલી ન પડે ખેત્ર, શીવજી શેરીયારે;
 ખસે વસી દીપક તે વણ તેલ, શીવજી શેરીયારે-૨૨
 શોભે શાવ શક્તીનો રાસ, શીવજી શેરીયારે;
 ખહુ વીધ સરખે ખારે માસ, શીવજી શેરીયારે-૨૩
 વરણુન કરીશ કે નહીં વેદ, શીવજી શેરીયારે;
 ખરહમા ઇંદર ન જાણે ભેદ; શીવજી શેરીયારે-૨૪

જીતલ ભાવે પ્રગટા રાજ, શીવજી શેરીયારે;
 કરોછો સેવકનાં શુભ કાજ, શીવજી શેરીયારે—૨૫
 હેતે હાંસલપુરમાં આવયા, શીવજી શેરીયારે;
 સાથે પરીવાર સહુ લાવયા, શીવજી શેરીયારે—૨૬
 દરશન દાસલડાને આપયાં, શીવજી શેરીયારે;
 દુખડાંકાટી જનમનાં કાપયાં, શીવજી શેરીયારે—૨૭
 બુજી અધીક પ્રકારે થાય, શીવજી શેરીયારે;
 ભકતો ભોજો ફીરતન ગાય, શીવજી શેરીયારે—૨૮
 જમે રમે ત્યાં વીપરો વગદ, શીવજી શેરીયારે;
 કરોછો અષ્ટ પહોર આનંદ, શીવજી શેરીયારે—૨૯
 ગરબો ગુરૂ પ્રતાપે ગાયો, શીવજી શેરીયારે;
 વાડવ વચને ઠીક ઠરાયો, શીવજી શેરીયારે—૩૦
 હરી હર શક્તી સરખાં જાણે, શીવજી શેરીયારે;
 તેમાં અંતર રેષ ન આણે, શીવજી શેરીયારે—૩૧
 ગરબો શીમે શુણે ને ગાય, શીવજી શેરીયારે;
 તેને મન વાંછીત ફલ થાય, શીવજી શેરીયારે—૩૨
 કીધાં લીડ—ભજનનાં કામ, શીવજી શેરીયારે;
 ચારે જુગમાં ચાલયું નામ, શીવજી શેરીયારે—૩૩
 આપો મુકતીને ભંડાર; શીવજી શેરીયારે
 તમે છો વડો દેવ દાતાર; શીવજી શેરીયારે—૩૪
 કહ્યાં પદ પ્રાંતે પાંત્રીશ, શીવજી શેરીયારે;
 ગાતાં રીઝયા ઉમયા ઇશ, શીવજી શેરીયારે—૩૫
 રસીક કહ્યો રાજનો રાશ, શીવજી શેરીયારે;
 જાણે લધુનાથ નીજ દાસ, શીવજી શેરીયારે—૩૬

મુખ્ય તિથીની ગરબી.

—,૦૦૦૦:—

ચાલો સખી તિથી સૌ ગણીએ, ગણી કરી જાણીતાંથ
ઈએ લેખી લઈ લક્ષમાં સૌ લઈએ.—ચાલો સખી. ૧

૥ ૧ ૥ પશ્ચિમ પાસે દ્વારીકાં પેખો, દર્શન દેવ ત્રિક
મજી દેખો; બેટ શંખનારાયણ લેખો—ચાલો સખી

૨ ૥ શેત્રુજ્ય શ્રાવકનું ધામ, પાર્શ્વીતાણુ પાસે તે
ઠામ; ગોહિલવાડે આવ્યું તે ગામ.—ચાલો સખી. ૥૩

નદી જીવો નરમદા તે ધારી, મહિમા એના તિરથનોં
ભારી; કાંડે નાહવા ચાણોદ કન્યાળી.—ચાલો સખી.

૪ ૥ ખેડા જીલ્લે ડાકોરછે ગામ, રણછોડજીનું રૂડું-
ત્યાં ધામ; નિર્ણય કરી નિરખેતે નામ. ચાલો સખી.

૥ ૫ ૥ મેવાડે જ મન ગમતો માવો, નાથ દ્વારે શ્રી-
નાથજી આવો દર્શન કરી વૈષ્ણવ લે લાવો.—ચાલો સખી.

૥ ૬ ૥ હર દ્વારે હરનું છે ધામ, ઊત્તરમાં આવ્યું તે
ઠામ; જીવો નહીં ભણતાં તે નામ—ચાલો સખી. ૥૭

જીવો જીગતે ગોકુળ મથુરાં જઈ વહેજે જીમનાં નદી
ત્યાં થઈ એપે છળી રાધા કૃષ્ણની અહીં.—ચાલો સખી

૥ ૮ ૥ સંગમ જીવો ગંગા જીમનાંને, થયો પ્રાગ
આગે નહીં છાંને; મોડું તિરથ નક્કી એમાંને.—ચાલો

સખી. ૥ ૯ ૥ પુરી કાશિ કેહેછે બહુ સારી, ગંગા
તિરે તિરથ ત્યાં ભારી; ધ્યાને કાશિ વિશ્વેશ્વર ધારી.—

ચાલો સખી. ॥ ૧૦ ॥ પુરવ પાસે પુરાતન પ્રખ્યાત,
જગનાથ જીવોજઘ સાક્ષાત; જરા જ્યાં ન જતી લે-
દની વાત.—ચાલો સખી. ॥ ૧૧ ॥ દક્ષિણ માં દિલથી
તમે દેખો, સદાશિવ રામેશ્વર પેખો; લખી રાખી લ-
ક્ષથી સૌલેખો.—ચાલો સખી. ॥ ૧૨ ॥ જાએજો ગોદા-
વરી નાહાવા, જુલે ન તે ત્રાંબડેશ્વર જવા, વિગતે વર્ગી
વિનવે ગેલાભાઈ.—ચાલો સખી. ॥ ૧૩ ॥ શિખી
રાખો સ્નેહે સૌશાંણી, ગણી કરી મનમાં સૌજાંણી,
નકશે નિરખી રાખો એધાંણી.—ચાલો સખી. ॥ ૧૪ ॥

કૃષ્ણ રાધાને કહેછે.

—:૦૦૮:—

સાંભલ વચન મહારૂં કૃષ્ણ કહે કામની જે,
તેતો મન મારૂં લમાવ્યું છે ભાગનીજે—સાંભલ વચન ટે.
બધી વિશ્વને નમાવેછે તું માહરી જે,
મને પીટે પ્રેમ રૂપી માયા તાડરી જે—સાંભલ વચન. ૧
સેષ શંકર સરવ માયામાં વસી રહ્યાજે,
તારા પ્રેમમાં વહાવાયો હું તો સરવથાજે—સાંભલ વ૦ ૨
તહરા સનેહ આગત તું મુજને દેખે નહીંજે,
જમ શુર સામો શુર ન દેખે સહીજે—સાંભલ વ૦ ૩
તું તો રાત દીવસ વીસરતી મને નથી જે,
માહરા હથયાનું દુખ ડાની આગલ કહું કથીજે—સાં ૦ ૪
નીદ્રા નાવે મને ભોજન નથી લાવતુંજે,
દુઃખ પ્રેમીની આગલ કહું છું છતુંજે—સાંભલ વ૦ ૫

માતા જસોદા કહેછે જમતોં નથીજે,
 બાપ શું છે તને દુઃખ મને કહે કથીજે—સાંભલ ૧૦ ૬
 એવું સાંભલી હું તેના સામું જોઈ રહુજે,
 મારી માત આગત્ત હઈયાનું હેત કયમ કહુંજે—સાં ૭
 તાહારા જવી ખીજી જુગમાં કેા નવ મલે જો,
 સતય માનજે તું માઈ કહયું નવ લહેજે—સાં ૧૦ ૮
 પરમેશવરે રૂપ તુજને શીદ આપીયુંજા,
 આપી તનડું હમાંડું સંતાપીયુંજા—સાંભલ ૧૦ ૯
 તાહાઈ વદન જાઘ ભમયો હુંતો ભામની જા,
 મોહ પમાડયોતેં મુજને ગજગામનીજા—સાં ૧૦ ૧૦
 દયા આણીને નમેરા નવ થઈયેજા,
 ચતુર હોય તેને ઝાજું મુખ સું કહીયેજા—સાં ૧૦ ૧૧
 વીધાત્રીએ એવું મુજને શીદ આપીયુંજા,
 તારા રૂપમાં ત્રીલોક નથી વયાપીયુંજા—સાંભ ૧૦ ૧૨
 મનમાં જાણેછે કે કેવા મનાવેછ મુજનેજા,
 એવો રીસાવીશજે પગે લગાડીશ તુજનેજા—સાં ૧૦ ૧૩
 પહેરી નવનવા સણગાર સાથ હીંડીએજા,
 ડાહયા થઈને કહોને નવ પીડીએજા—સાં ૧૦ ૧૪
 તહરાં ચરીત્ર તે સરવ મુને જાણેજા,
 પ્રાણ્યે જુદા તે એક સમાન છે જા—સાંભલ ૧૦ ૧૫
 તું તો ધણી સારી લાગેછે મુને પરેમદાજા,
 જુદાગીરી તું રખે કરે હુંથી કદા જા—સાં ૧૦ ૧૬

એવું સાંલડીને રાધાજી ચરણે નમયાંજા,
 રસીક વચન બોલ્યા નાથને ધણાં ગમયાંજા—સાં ૧૭.
 મધુર વચન બોલી વડાલાને ગોપી હસી જા,
 દયા પ્રીતમની પ્રીત રૂઢેમાં વસી જા—સાંલ ૦ ૧૮

વિદ્યા વેલડીની ગરબી.

—:0:0:0:—

તુતો દોલતની દાતારરે, વિદ્યા વેલડીરે ;
 તારે પ્રતાપ અપરમ પારરે, વિદ્યા વેલડીરે. ૧
 તું બની પ્રભુના આગમાંરે, ભલિ શોભી સારા ભાગમાંરે;
 પામી વિશ્વવિષે વિસ્તારરે, વિદ્યા વેલડીરે. ૧
 તારા ને સૂર્ય સુધી વધીરે, બહુ રોકી તેં પૃથ્વી બધીરે;
 પાતાળે કીધો પેસારરે, વિદ્યા વેલડીરે. ૨
 જન મનમાં તારું મૂળ છેરે, શોધકતા સારાં ક્ષણછેરે,
 પાક્યાં ક્ષણતો વિવિધ પ્રકારરે, વિદ્યા વેલડીરે. ૩
 વાહનને વસ્ત્રા વાસણોરે, ઘેર ઘેર જ માલ ખીજા ધણોરે;
 તેતો તારાં ક્ષણ નિરધારરે, વિદ્યા વેલડીરે. ૪
 ભોજન ચીજાબહુ ભાતનીરે જગમાંખીજી બહુજાતનીરે
 એતો તારોછે આભારરે, વિદ્યા વેલડીરે. ૫
 રસઉત્તમતુજ ક્ષણમાંરહેરે, કવિકા વિદ્જન મુખથીકહેરે
 સુખ પામે તેથી સંસારરે, વિદ્યા વેલડીરે. ૬
 જ રસ તારો પ્રીતે પીએરે, તે ઇશ્વરને ઝાળખી લીએરે,
 ઉચરે અગમગતિ ઉચ્ચારરે, વિદ્યા વેલડીરે. ૭

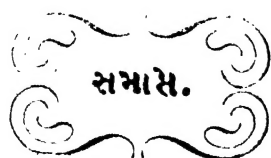
જે જનને મનતું જમશેરે, સન્માન સભામાં પામશેરે;
 તુ તો સજ્જનનો શણગારે, વિદ્યા વેલડીરે. ૮
 જે જનથી તું દૂરે રહીરે, તે નરનારી જાતે નહીરે;
 તેતો પશૂતણો અવતારે, વિદ્યા વેલડીરે. ૯
 તું સંકટમાં સાથે રહેરે, તું દુઃખતણા વનને. ૬હેરે;
 તુ તો નોધારા આધારે, વિદ્યા વેલડીરે. ૧૦
 તારિછાયાછેશીતળ સદારે, જ્યાં ઉપજનહીં કાંઈ આપદારે
 તુ તો અકળ કળા અંબારે, વિદ્યા વેલડીરે. ૧૧
 તું ચિરઠરિથઈ આઠામનીરે, કર કુશળ પુરૂષને કામનીરે;
 વિનવે ઘેલાભાઈ વારમવારે, વિદ્યા વેલડીરે. ૧૨

હિત શોક્ષાવિશે ગરબી.

—:૦:૦:૦:—

સાંભળજો સજ્જન નરનારી, હેત શિખામણુ સારી-
 જી; રીશ કરે દેતાં શિખામણુ, ભાગ્ય દશા પરવારી; ટેક—
 સુણુજો સાંજનોરે. વેશ્યાસાથે વણુજ ન કરીએ, ની-
 ચશું નેહ ન ધરીએજી; ખાંપણુ આવે, ધરધન જાવે,
 જીવીતને પરહરીએ; સુણુજો, ૧૥ કામવિના પરધર નવ
 જઈએ; આગ્રે ગાળ ન દીજીજી; બળીઆસાથે બાથ
 ન ભરીએ, કુટુંબ કળહ નવ કીજી; સુણુજો, ૨૦ અણુજ-
 હુયાશું ગામ ન જઈએ, ઝાડ તળે નવ વસીએજી; હાથી
 ઘોડા ગાડી જાતાં, દુરજનથી દૂર ખસીએ; સુણુજો, ૩૦
 રેમતો કરતાં રીશ ન કરીએ, ભય મારગ નવ જઈએજી;

એ જાણ વાત કરે જ્યાં છાની, ત્યાં ઉભા નવ રહીએ; સુણજા, ૪૥ા હુંકારાવણ વાત નકરીએ, ઇચ્છાવણ નવ જમીએજી; ધન વિદ્યાનો મદ પરહરીએ, નમતાસાથે નમીએ; સુણજા, મુરખ, જાગી, રાજ, પંડિત, હાસ કરી નવ હસીએજી; હાથી, વાઘ, સરપ, નર વઢતાં, દૂર દેખીને ખસીએ; સુણજા. ૫૦ા કુવા કાંઠે હાંસી ન કરીએ, કેક્ર કરી નવ ભમીએજી; વરો ન કરીએ ધર વેચીને, જુગટડે નવ રમીએ; સુણજા. ૭૦ા ભણતાં ગણતાં આગસ તજીએ, લખતાં વાત ન કરીએજી; પરહસ્તે પરદેશ હુકાને, આપણું નામ ન ધરીએ; સુણજા. ૮૦ાનામુ માંડો, આગસ છાંડો, દેવાદાર ન થઈએજી; કષ્ટ ભયાદિક થાનક વરજી, દેશાવર જઈ રહીએ; સુણજા. ૯૦ા માતા ચરણે શિશ નમાવી, ખાપને કરી સજામોજી; નિત્ય પ્રભુને વિધીએ વંદી, કરીએ સારાં કામો; સુણજા. ૧૦૦ા લોકિક લોકોત્તર હિત શિક્ષા; રૂડી રીત રચેલીજી; પંડિત શ્રી શુભ વીર વિજય; મુખવાણી મોહનવેલી; સુણજા. ૧૧૦ા

જાહેર ખખર.

કચ્છ મહારાજો શ્રી ખેંગારજી લાયચેરીમાં મુખ્ય ખહારકોઠા માંડવી બંદર-મિ. ગેત્રાભાઈ લીલાધર ને સાં નીચે લખેલા પુસ્તકો છુટક તથા જથ્થાબંધ વેચાતાં મળશે.

વેચવાના પુસ્તકો.

૩. આ. પૈ.

જૈન વિવેક વાણી	૩	૦	૦
ગોત્ર લોકકાતા ગજ દોરીના હીસાબની બુક...	૦	૧૨	૦
લોક પ્રીય કથા સંગ્રહ ભાગ ૧.	૦	૬	૦
જૈન દીપક રતનાવલી...	૦	૬	૦
પગાર ગણીત...	૦	૬	૦
ગરબા સાર સંગ્રહ	૦	૪	૦
લોક પ્રીય ગાયન રસ ભાગ ૧-૨	૦	૪	૦
માહાદેવ મહીમા શંકર સ્તુતિ	૦	૧	૦
જૈન ગાયન પ્રકાશ રતનાવલી	૦	૧	૦
ગરબા સંગ્રહ	૦	૧	૦

 મુખ્યમાં નીચે લખેલા ઠેકાણેથી પુસ્તકો વેચાતા મળશે.

કોટ—જહાંગીરજી બેજનજી કરાણી. **ધોળીતલાવ-એર-યશા કરાણી.** **માત્રામાદેવી**—જેઠારામ મુકુંદજી.—દામોદરદાસ ધશ્વરદાસ. **ભીંડી ખખર**—મીયાં અબ્દુલ સકુર અને કાજી ધશમાલ.—વોરા ધમુકઅલી કરીમજી—શેખ તુરદીન જવાખાન. **માંડવી**—રગનાથ પરશોતમ બકરીયા મસીદ—જાની જેઠા દુલભજી.—ભીમસીંહ માણિક. **અમદાવાદ**—ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાયટી—**રાજકોટ**—લખમીચંદ ઉત્તમચંદ. **લાવનગર**—જૈનધર્મપ્રસારક સભા. **પોરબંદર**—મોતજી ભીખા.

